

РЕВМАТОЛОГИЯТА – ГОРКО НА БОЛНИТЕ!

В предишния брой на „Лечител“ публикувахме статията „Лечението на ревматоидния артрит – между новите препарати и изкуствените стави“, третираща „революционните“ възгледи по темата на американския професор по ревматология Пол Крамър.

*Както обещахме, днес ви предлагаме коментар на **Атанас ЦОНКОВ** върху въпросната публикация.*

И най-маститите автори, медици, ревматолози цитират митологичната фраза: „**Ревматизмът – това са сто болести.**“ Вие прочели ли сте някога някъде списъка на тези 100 диагнози? Аз не съм го срещнал. Но няколко от тази митологична стотица са известни до болка.

„До болка“ в случая има и преносен, и буквален смисъл. Имам предвид артритата, подагратата, синдрома на Бехтерев и пр.

И за да бъде диагностичната каша още по-голяма, ще кажа, че и понятието „артрит“, както впрочем и повече медицински диагнози, се отличава с внушителна непълнота, неяснота, условност, относителност, противоречивост.

Това се отнася и за „видовете артрит“, и за етиологията на артритата, и за терапията на артритно болните...

„Неизвестните в **ревматоидния артрит** са много повече, отколкото споменават и в най-дебелите книги по ревматология. Защото за конвенционалната медицинска наука този артрит е

НЕРАЗГАДАНО в много отношения заболяване.“

Истина е, че „ревматоидният артрит представлява **хронично прогресиращо АВТОИМУННО РАЗСТРОЙСТВО**“, но проблемът е, че академичната медицина има превратна, сбъркана, погрешна, неадекватна представа за т.нар. „**автоимунни заболявания**“, които според специалистите наброяват между 30 и 80 нозологични единици, една от които е ревматоидният артрит.

От уважение към редовните читатели на „Лечител“ няма да повтарям тук моята концепция за същинската природа (етиология, патогенеза и терапия) на тези **нелечими** според медицинските експерти заболявания. Това съм сторил в публикациите си „**Тайната на автоимунните заболявания е разгадана**“ (брой 34/2008 г.) и тя може да се прочете и в сайта на „Лечител“(www.lechitel.bg).

Академичната ревматология и имунология обаче продължава (упорито, самовлюбено и безрезултатно!) да се движи в непродуктивна посока. Учените продължават да дирят, откриват и прибавят нови и нови виновници (сиреч причини!) за болезнения и деформиращ ревмоартрит. Тези господа се опияняват и самооблащават от научните си находки: цитокини, интерлевкини, некротни туморни фактори и какви ли не още респектиращо звучащи фактори и термини, но не искат да отбележат и признаят, че тези техни „открития“ не решават проблемите на артритно болните...

Не искат да проверят (може би защото ще се наложи да признаят!), че най-често в основата на ревматоидния артрит (и другите видове артрит) стоят **хронични** инфекции (бактерии, вируси), а от тях най-често става дума за **хроничната лаймска**

инфекция!

Специалистите от ревматологичните клиники не си правят дори труда да тестват изстрадалите пациенти за хламидии, стрептококи...

Не случайно „пропускам“ да спомена и **Борелия бургдорфери** (бактерията, която причинява лаймската болест), защото и трите общоприети в такива случаи диагностични тестове (**Елайза, Имуноблот и PCR**) ще дадат в 99% от случаите **негативен** резултат, по-точно – **фалшиво** негативен резултат.

Защо се получава такъв резултат съм пояснил в няколко статии: „**Защо лаймската болест е най-големият проблем на човечеството?**“ и „**Болен ли е Буш?**“, които могат да се прочетат в сайта на „Лечител“.

Изследователите, които търсят тайните на ревмоартритната и другите автоимунни болести, фактически хвърлят огромни усилия, пари, амбиции, за да открият... топлата вода. Уви! Все още не са я открили, но междуременно заглавикват масовата публика със „синтез на възпалителни медиатори“, „цитокини, които сами по себе си не вредят на организма“, „генно-инженерни препарати с моноклонални“ антитела, един от които е рекламираният **ритуксимаб...**

Авторите не казват колко пари са похарчили, за да създадат този медикамент – откъде идват тези пари! Но съблазняват публиката с лъжливата информация, че този препарат е „получил широко приложение“ (това е печалбарска мечта на фармацевтичната компания производител!).

Посочва се също, че ритуксимаб не действа според

антивъзпалителните принципи на кортикостероидите... „Освен това този метод на лечение предизвиква много по-малко усложнения“.

Само че не се посочват какви са усложненията, т.е. нежеланите, страничните, отрицателните ефекти от употребата на ритуксимаб?...

Разбира се в медиите няма да намерите и дума за първичния произход на ревмоартрита, за моята теория (нека да я наречем засега хипотеза!) относно тайните на ревмоартритния артрит, нито пък за съществуващите отдавна – **проверени, безвредни** (без каквито и да е странични ефекти!) и **ефективни природни препарати**.

Може би читателите се досещат защо за тези неопровержими истини не ги информират нито „свободните, компетентни и независими“ медии, нито ревматолозите, които изтръгват от пациентите „информирано (!) съгласие“ да ги „лекуват“ с ужасно скъпите, ужасно вредните и още по-ужасно неефикасните генно-инженерни медикаменти от сорта на ритуксимаб.

Колкото до т.нар. персонифицирана или индивидуална терапия, която по принцип е колкото древна, толкова и свръхмодерна...За съжаление, меко казано, е неуместно, е гавра с болните хора да се говори за **личностен, конкретен подход при лечение, когато не се познава нито природата на основното заболяване (ревмоартрита), нито се прави цялостно, комплексно и оптимално диагностиране на болния, а като капак на „ПЕРСОНАЛНАТА ТЕРАПИЯ“ всички пациенти с диагноза ревмоартрит биват лекувани с един и същ свръххимикал!?**

Не е нито мъдро, нито много морално да се сравняват **няколко**

възможни избора за ревмоболните:

- **кортикостероиди, антибиотици, НСПВС и т.н.,**
- **ритуксимаб,**
- **хирургия,**

като се премълчават безвредни и ефективни способи на, най-общо казано, **алтернативната медицина.**

Смущаващо е съобщението, с половин уста, че ритуксимаб може да способства за възникване на рак, но (забележете!) **„въпреки това ревматолозите са привърженици на тези лекарства“.** Изумително! Нагло! Невероятно! Вие бихте ли се лекували с тези „лекарства“ при тези „ревматолози“?

Подобно съобщение може да накара един качествен прокурор да се самосезира и да предприеме по-задълбочена проверка на фармацевтичните престъпления... Да сте чули някъде по света да има такава прокуратура?

Цитираният проф. **Пол Крамър** отбелязва, че **„не е ясно защо“** страдащите от ревмоартрит боледуват два пъти по-често и от **лимфома** – ако той се интересуваше от отговора на споменатото „защо“, бих могъл да му го пратя, но се съмнявам за наличие на такъв интерес, след като професорът със спокойствие на пиян палач отсича: **“...лимфомата е доста рядко заболяване, при това често бавно прогресиращо и се поддава на лечение“.**

Първо. Проф. Крамър не е имал кураж и почтеност да каже **„излекуване“**, а залъгва публиката с **„поддаване на лечение“...**

Второ. Дали би казал същото изречение, ако детето му се **окаже с лимфом?**

За безумната „перспектива“ да ти подменят ставите при ревмоартрит, не ми се говори...

Колко струва едно такова „напълно обичайно“ решение на артритния проблем? Кой може да си позволи подобни разходи? Къде се правят успешно тези операции? Колко процента от оперираните си възвръщат подвижността, работоспособността, нормалния живот? Колко време издържат ендопротезите?...

Хората от XXI век не се нуждаят от една предимно симптоматична (тоест повърхностна!), предимно медикаментозна (тоест токсична!), предимно инвазивна (тоест хирургична!), предимно комерсиална (ако пациентът няма нужните хиляди, Здравната каса „ще плати“?!), предимно безжалостна, безцеремонна, бездушна, нехуманна, антихуманна медицина, каквато е де факто в 80-90% от случаите съвременната медицина.

Включително и ревматологията!

Атанас ЦОНКОВ

Медицински консултант

на в. „Лечител“